

то ви писмо разумѣхъ, че сте съгласили на даденото ми мнѣніе, относително за прошението ми да ся опредѣли единъ наставачъ на селскынѣ училища. Нищо по добро и по-похвално отъ това. Разбира ся, че за да прѣдпримемъ таквози едно дѣло, негрѣбва само да исхабимъ хубавитѣ си мысли и думытѣ ны да отиджть на вѣтъра, нѣ трѣбва като турихме туй намѣреніе, както и да е, да налѣгнемъ и съ ягка воля и постоянство да видимъ въ испълненіе желаніето си.

Слѣдователно, за да стане това тѣжъ, излишно е да повтарямъ, че е нужно да ся съберемъ на едно, да си видимъ лично и да ся поразговоримъ серіозничко, та тогазъ да постѣжимъ за по-